

STE-PV I CCOO S'ENFRONTEN PEL CONFLICTE DE L'ENSENYAMENT

Jugar a antiautonòmics

El conflicte que ha somogut l'ensenyament públic durant els últims mesos no només ha enfrontat els professors amb el Ministeri d'Educació i els departament autonòmics respectius, sinó que també ha provocat la divisió dels sindicats sobre la manera de conduir el procés negociador. En aquest sentit, Comissions Obreres de l'ensenyament ha tingut un protagonisme destacat, i ha mantingut unes estratègies d'actuació diferents al País Valencià i a Catalunya, segons destaca críticament tot seguit Jaume Munoz, portaveu i membre del Consell Nacional del Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STE-PV), majoritari entre els mestres valencians.

—*Sembla que els punts de discrepància entre el STE-PV i la federació d'ensenyament de CCOO al País Valencià durant el conflicte han sigut greus. ¿Per què?*

—En principi, jo no sé per què un sindicat ha de dir a l'administració autonòmica que hi ha aspectes de la negociació com ara l'homologació sobre els quals no té competències i que per això han d'anar a negociar directament amb el govern central. Qui ha de dir que no té competències i, si s'escau, s'ha de retirar de la taula de negociacions, és l'administració autonòmica, però mai els sindicats. Un altre problema és que la Conselleria d'Educació entenga que no té prou competències i es retire del procés negociador, però l'única manera que els sostres de l'autonomia vagen augmentant és que els sindicats forcem la negociació amb els representants del govern autonòmic i li exigim que exerceca o demane les competències plenament.

—*¿Això vol dir que CCOO de l'ensenyament al País Valencià ha jugat una base antiautonòmica?*

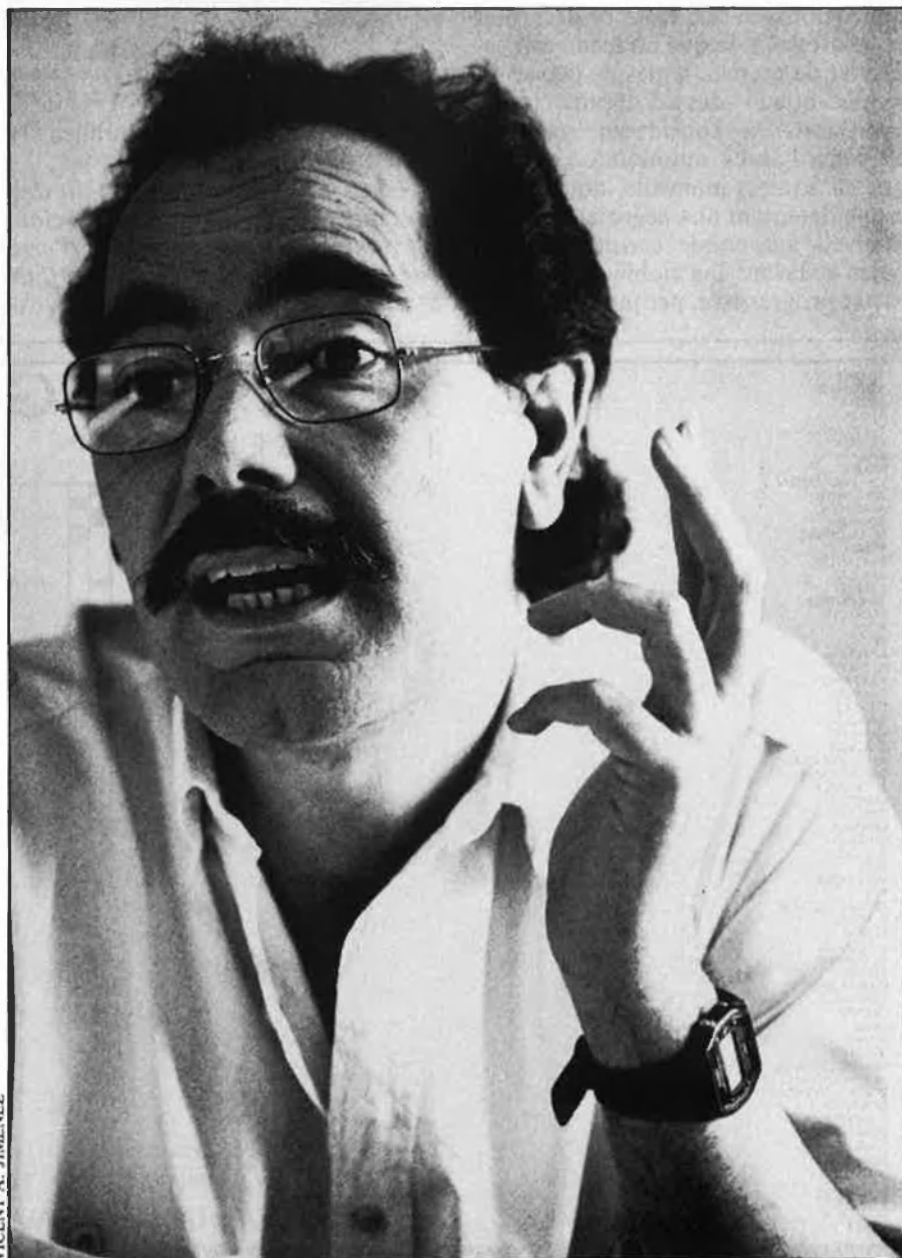
—Jo, el que vull destacar, perquè és el que més em preocupa, és que les posicions més antiautonòmiques s'han vist legitimades, precisament, pel comportament de CCOO durant el conflicte de l'ensenyament públic. Hi ha uns comportament reaccionaris i antiautonòmics que estan latents, esperant l'oportunitat d'actuar, i que quan CCOO planteja la seua negativa a ne-

El conflicte de l'ensenyament públic ha dividit els sindicats del sector i ha donat la possibilitat que el Ministeri d'Educació impose les seues condicions als professors.

Pasqual L. Pla

gociar els termes del conflicte a nivell autonòmic, veuen legitimades les seues posicions. Això ha fet que aquest sindicat haja tingut com a companys de viatge els sectors més reaccionaris, i que CCOO retirara la signatura d'una plataforma conjunta assumida per tots els sindicats quan van començar les mobilitzacions a la qual prèviament havia donat suport.

—*A banda del tema de l'homologació —on hi ha hagut el desmarcament*

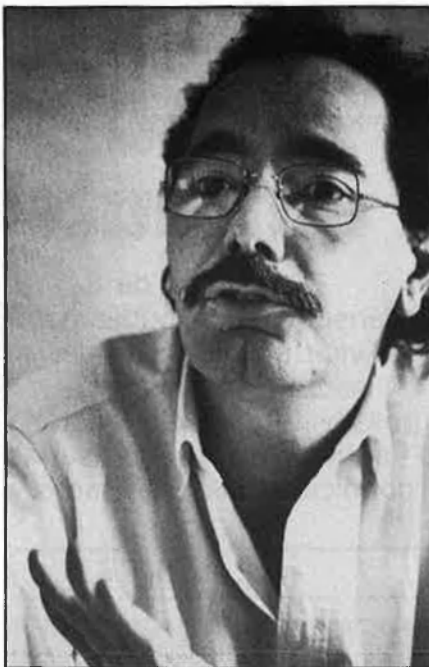

Jaume Munoz, portaveu i membre del Consell Nacional del STE-PV.

VICENT A. JIMENEZ

de CCOO i la negativa a negociar-la amb la Conselleria d'Educació—, hi ha hagut altres punts on sembla que sí que estan tots d'acord.

—Efectivament, tret d'aquell tema, en els altres punts que formen la plataforma podem dir que hi ha un cert consens i d'això es pot traure la conclusió que quan CCOO planteja que es negocie l'homologació a nivell estatal i després negociar els altres punts com a serrells, el que estan fent és furar als ensenyants la possibilitat de fer una lluita pels aspectes més progressistes plantejats durant les mobilitzacions. En el moment que es llança la idea de discutir els altres punts de la negociació de manera subsidiària al tema de l'homologació a nivell de les comunitats autòniques que en tinguen competències i quan hagen acabat les mobilitzacions, el que es fa es desarmar els professors, ja que no tenen cap capacitat de pressió, a més de deixar els temes que —des d'alguns interlocutors— es consideren secundaris per a l'àmbit autònic. Vull dir que en aquests moments, aquells que estem defensant una negociació global a nivell autònic considerem que duem endavant una mobilització de caràcter progressista, per punts concrets

VICENTE A. JIMENEZ

«Les posicions més antiautòniques s'han vist legitimades pel comportament de CCOO», per a millorar l'escola pública en aquest país i ara.

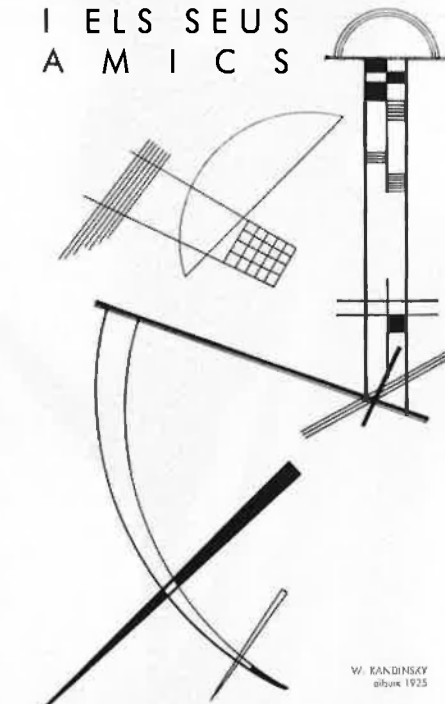
—Les espases continuen en alt després que han cessat les mobilitzacions i sembla llunyana la possibilitat d'arribar a acords concrets abans que finalitze el curs. ¿Per què el conseller Ce-

brí Ciscar no ha signat finalment l'acord subscrit per tres sindicats quan sembla que és un document base raonable i adequat com a punt de partida?

—En un primer moment va dir que perquè no hi havia normalitat acadèmica, però això sembla poc versemblant perquè ja han passat molts dies des que es va tornar a les aules i encara no s'ha decidit res. El fet que cal destacar clarament és que el mateix divendres en què al País Valencià estem negociant el possible acord, el consell de ministres decideix de trencar les negociacions amb els sindicats i el problema esdevé una qüestió d'estat. Entre aquell divendres i el dimecres següent, en què d'hauria d'haver signat l'acord, hi ha una decisió del govern central de no cedir. Aquesta és la raó —al meu parer— que explicaria la marxa enrere per part del conseller Ciscar i, també, que en un moment que les mobilitzacions han perdut força hi haja la intenció de desfer el moviment sindical. Aquesta hipòtesi és la que explicaria les poques ganes que el Ministeri d'Educació té de reprendre les negociacions i la prepotència amb què actua, ja que sap positivament que en aquesta recta final del curs els professors ja no eixiran al carrer.

ADAMI
AGREDANO
ALBIZU
ALCÓN
V. ALEXANDRE
ALFARO
AMAT
ARACIL
J. L. ARANGUREN
ARMENGOL
ARROYO
AZORÍN
N. BALDEWEG
BARCELO
BARRANCO
BASELITZ
BAYARRI
BEN VAUTIER
BECHTOLD
BOIX
BROTO
CABRERA
C. CALVO
CAMPANO
CAMPIGLI
CANDIO
CANOGAR
CASTILLO
CARDELLS
ANTHONY CARO
RÀFOLS CASAMADA
E. CRONICA
CUMELLA
CHENU
CHILLIDA
CHIRINO
E. D'ORS
EDO
WILL FABER
FAY
FERNÁNDEZ ALBA
F. ROIG
FENOLL
J. FRANCÉS
A. FERRANT
BERNET
GARCÍA SEVILLA
GENOVÉS
GERARD
GEHR
M. GIL
GIL ALBERT
GIMÉNEZ DE HARO
JULIO GONZÁLEZ
ROBERTA GONZÁLEZ
GORDILLO
J. GOYTISOLO
GUMBAU
J. HELION
HENSCHER
HERAS
KAHANA
KANDINSKY
KILLS
KNIFER

ALFONS ROIG I ELS SEUS AMICS

W. KANDINSKY
oil on paper 1923

PROPERA INAUGURACIÓ
JUNY - JULIOL 1988

SALA PARPALLÓ - PALAU DE L'ESCALA

JIRI KOLAR
LACHAUER
J. LASSAIGNE
LE CORBUSIER
JEAN LE GAC
LINSTROM
LOMBARDO
LOLO SOLDEVILA
EVA LOOTZ
WOLFGANG LUY
LUPERZ
LUMOS
MAGNELLI
MANESSIER
MARC
MASIA
MILLARES
MIRA
MIRO
M. MOLINA
MOMPO
MORELLET
MORTERSEN
MUNTADAS
NAVARRO
NITSCH
G. OCHOA
PASTOR PLA
PICASSO
POLIAKOFF
POPOVICI
PRADOS
RABASCALLI
M. RAGON
RAINER
RAHNER
REICHEL
R. BERENGUER
HANS RICHTER
ROBERT
ROCHER
ROUAULT
SALOMÉ
X. SANCHIS
SANCHIS GUARNER
SARMENTO
SEMPERE
SENN
SERRANO
SICILIA
SORIA
SOULAGES
TAPIES
TEIXIDOR
TINGUELY
TORRES
VALDES
VANO-VERA
VASARELY
V. VENTURA
VIALLAT
VOSTELL
WENTWORTH
YTURRALDE
M. ZAMBRANO

DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA